UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus rece[n]s illustrati

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Trigesimusquintus ar. de peccatis duocato[rum]: [et] qui p[er]hibentur aduocare: Et qua[n]do tenentur ad restitutionem eo[rum] que illicite sunt lucrati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

Visual Library

cum meretricibus diſſipantes ſicut filij prodigi. Luc. xv. et. Eccli. ix. Ne des fornicarijs animam tuam: ne perdas te ⁊ hereditatem tuã. Prouerb. xix. Qui nutrit ſcortũ ꝑdit ſubſtãtiã. Prouerb. vlt. Ne dederis mulieribꝰ ſubſtantiã tuã. ¶ Vigeſimo. Nimis ſe grauãt et ſuos in expẽſis quum recipiunt doctoratum: et ideo expenſe hodie ſunt taxate ex̃ de magiſtris. cũ ſit nimis. clemẽ.

¶ Articulus. xxv. A

Aduocati in quibꝰ offendant.

Expeditis magiſtrorum ⁊ ſcholariũ defectibꝰ ⁊ pctis: de Aduocatis dicẽdũ eſt. Peccant aũt multipliciter. ¶ Primo: q: ſubdole fouẽt cauſas ꝑdendo ꝓprium clientulũ. ⁊ tales p̄uaricatores ſunt/ ⁊ ꝓditores/ et infames. ij. q. iij. §. notandum. ij. ꝟ. preuaricator. Eſt autem p̄uaricator q̃ſi varicator: qui diuerſam cauſam adiuuat ꝓdita cauſa ſua. nam q̃ p̄uaricatꝰ ex vtraqꝫ pte cõſiſtit q̃nimmo ex aduerſa. vt. ff. de his qui infa. athleras. §. p̄uaricator. ⁊. ff. de p̄uarica. l. j. quõ puniantꝰ in foro ꝯtentioſo/ vide. l. illaꝫ canonizatã. l. p̄uaricator. ⁊ vide q̃ð no. ⁊ legitꝰ lxxvij. diſt. irreligioſum. glo. ⁊ ita. ¶ Scðo: q: cauſas deſperatas fouẽt cõtra cõſcientias: ⁊ in hoc eorũ aliqui gloriantꝰ quaſi magis ſubtiles aduocati: ⁊ tñ ſcriptũ eſt/ improbũ nõ defendas. xj. q. iij. ſiqs ꝟ. ⁊. c. q̃ cõſentit. xxiij. q. iiij. ne amiſſo. ¶ Tertio: q: dilatiões ſupfluas nitũtur obtinere ad hoc tm̃ vt fugiant. ⁊ negotiũ ꝓtrahatꝰ. ex̃ vt li. nõ cõ. c. j. de dol. ⁊ cõ. put. iij. q. vij. §. tria. ꝟ. preterea nõ licet aduocato. ibi/ nec ex induſtria iurgium ꝓtrahere. in quo caſu pena duarum librarũ afficiendus eſt ꝑ iudicẽ. C. de iudic. properãdum. §. illo ꝓculdubio. ⁊ no. in pre. ꝟ. nõ licet. in gloſ. q̃ð ſi fecerit. ¶ Quarto recipiendo nimis magnũ ſalarium: vel paciſcẽdo ſup certa pte litis cum graui dãno litigatoris. ꝓpter q̃ð debẽt ab aduocatione remoueri. iij. q. vij. §. tria. ꝟ. arcẽtur. vbi etiam de hoc no. ¶ Quinto: q: ignorantes iura quũ neſciant q̃d dicãt aliud opprobrijs certant. in pre. §. tria. ꝟ. ſiquis adeo ꝑcat. ¶ Sexto: quia vbi eſt copia aduocatorũ ſicut bononie: vt alijs lucrũ ſubtrahãt q̃ boni ſunt: paruiſſimo ſalario ſunt contẽti taq̃ꝫ viles ⁊ abiecti. pre. §. tria. ꝟ apud vrbẽ. ibi/ Nam ſi lucro pecuniaqꝫ. gloſ. modica capiantur: veluti abiecti atqꝫ degeneres inter viliſſimos numerabuntꝰ: ſecus ſi faceret pro clientuli paupertate. ar. lxxxvj. diſt. non ſatis. ex̃ de reſcrip. ſtatutũ. §. prouiſurus. li. vj. ¶ Septimo: q: recipiũt ſalariũ nimis magnũ inſpecta ſua facundia et labore quẽ ſubeunt quãtitate cauſe et fori conſuetudine. ff. de varijs et extraor. cog. l. j. §. in honorarijs. taxabit iudex ſalarium aduocatis et adſeſſoribꝰ. ex̃ de reſcrip. ſtatutũ adſeſſorem li. vj. ¶ Octauo informant teſtes falſos: et querũt et faciunt poſitiones cauilloſas vt aduerſam partẽ decipiant. vide ex̃ de iureiu. cũ impoſitionibꝰ. li. vj. ⁊ inducunt clientulũ ad deierandũ ponendo ⁊ reſpõdẽdo: ⁊ ideo taq̃ꝫ homicide tenentꝰ: ⁊ infamia ꝑpetua notantꝰ. xxij. q. v. ille q̃ hominẽ. ⁊. c. ſiquis cõuictus. ¶ Nono: q: recepto ſalario nõ curãt de cauſa: nec ſtudent: nec vigilant circa eam: ⁊ ſic ꝓpter eorũ negligẽtiã aliquotiẽs amittit clientulus bonã cauſam: ⁊ ideo ipſi obligantꝰ. ar. bo. ex̃ de eta. ⁊ qua. ad aures. ff. loca. ⁊ con. ſed addes. §. illud. ¶ Decimo: q: ſciunt aliqui ſe idiotas ⁊ inſufficientes: ⁊ nihilominus recipiũt ſalariũ: ⁊ ꝓpter inſufficientiam ſuam amittãt cauſam vñ in culpa ſunt: ⁊ ad reſtitutionẽ tenentꝰ. arg. ff ad. l. acq̃. idẽ iuris. ff. de of. preſi. illicitas. §. ſicut inſtitutũ. ad. l. acqui. §. imperitia. ff. de var̃. ⁊ ex̃ or. cog. l. vlt. ⁊ vide q̃ð no. ex̃ de re. iu. cũ eterni. li. vj. in gloſ. C. de penis ſiſc. ¶ Vndecimo: q: vbi ſufficientes ſunt alijs inſufficiẽtibus vices ſuas committunt. vnde et ipſi de leſione clientuli tenentꝰ. ar. ff. de preſcrip. verbis. l. apud labeonem. ff. ſi. niſi forte clientulus ſciens et prudens contentus fuiſſet: quia eo inuito non poteſt alij hoc cõmittere. quia differentia eſt inter artifices. ex̃ de of. dele. c. ſi. et ſi eo inſcio hoc fecit: debuit preuidere hoc ipſum non permiſſurum ſi ſciret, ar. ff. de furtis. quia re ſibi cõmodata. reſpõ. j. ad ſi. ¶ Duodecimo falſam. l. allegando: vnde crimẽ falſi incurrit. C. de veteri iure enucle. l. ij. §. hoc autẽ. ⁊ ex̃ in prohem. decretal. Rex pacificus. §. ſi. et no. ex̃ de iudic. nouit. in gloſ. ſed cum. vel falſo legem inducendo et eius intellectum peruertendo mẽtientes: et a veritate recedentes: et ad ſenſum ſuum/ et ꝑ parte ſua. l. interpretantes. cõtra. l. C. de iudic. rem nõ nouam. §. patroni. C. manda. ab anaſtaſio. reſpõ. ſi autẽ cõſtitutio. q̃ ex aſcriptitio. ⁊ libera matre. in pri. coll. v. xxvij. diſt. relatum. poſſunt tamen aduocati varijs modis iura exponere. no. l. diſt. quid eſt. in gloſ. hic ſtans. et cõtra conſcientiam facientes edificant ad gehennã. ex̃ de ſta. mo. c. j. de reſti. ſpo. literas. vide q̃ð no. de iureiu. breui. in gloſ. ij. Lucrantꝰ totum mundũ: ⁊ animarũ detrimẽta patiuntur Mat. xvj. ⁊ Luc. viij. ex̃ de ſimo. mattheus. et nõ minus peccatum eſt in offenſione lingue: q̃ꝫ in effuſione ſanguinis. xj. q. iij. quiſquis. Inde dauid. ps. xiij. Quorũ os maledictione plenum eſt: veloces pedes eorũ ad effũdendũ ſanguinem. de peni. diſt. j. pericoloſe. et ſi cauſam deſperatam accipiant oĩno ſalarium debent reſtituere ſm Hoſt. ſicut tutori imputatꝰ ſi cauſam pupilli deſperatam ducat: vel ſuperuacuam. C. de admi. tu. ſi bonam. ff. de admi. tu. quotiẽs. §. ſicut. ⁊ ideo aduocatus nequã tenetꝰ clientulo ad intereſſe in tali caſu. ar. C. de admi. tu. non eſt ignotum. Tenetur etiam aduocatus nedum ſi cauſam deſperatam cõſulat proſequendam: vt dictum eſt ꝓxime. ſed et ſi per imprudentiam ipſam amittat: vel per negligentiam: vt. l. ꝓdicta. ꝟ. c. ꝟ. x. Idem iuris. ff. loca. ⁊ conduc. cum in plures. §. locator. ⁊. l. pre. illicitas. ⁊. pre. c. ad aures. multo fortius ſi cauſam ꝑdiderit: q: tunc maior pena debetur. ff. de penis. ſiquis aliq̃ð. §. ſiquis iuſtam. ff. ad. l. cor. de fal. l. j. §. is qui. ff. de extraor. crimi. ſaccularij. §. j. ⁊ breuiter tenetur qualitercũqꝫ vitio ſuo cauſam amittat. ar. ff. de euictio. ſi ideo. C. de euic. emptor. ff. de tabu. exhi. locum. §. condemnatio. ſecus ſi ex qualitate cauſe: vel ob defectum probationis: quia vitium eſt materie: non artificis. ff. ad. l. aq̃. ſi ſeruus ſeruum. §. ſi calicem. ff. loca. Item quare. §. ſigma. nam ignoſcendum eſt illi qui bonam fidem agnouit. ff. manda. quintus. adde hic quod no. j. in ar. xlvij. in. §. ſi vt de hoc. ꝟ. quod de aduocatis. cum. iiij. ꝟ. ſe. ¶ B Decimotertio: quia quidam aduocãt qui aduocare non poſſunt/ vt minores. xiiij. annis peregiſſe non debent. xvij. annum. ff. de poſtu. l. j. §. inuitum. iij. q. vij. §. tria. ꝟ. quidam. ſurdi prorſus. vtroqꝫ lumine orbati. femine. vide etiaꝫ. xv. q. iij. §. j. muliebria paſſi in corpore. crimine capitali damnati. qui operas ſuas locauerunt vt pugnarẽt cum beſtijs in arena. ⁊ alij infames. ⁊ qui continentur. iij. q. vij. §. tria. ⁊ clerici in ſacris vel in minoribus beneficiati. ex̃ de poſtu. c. j. ſcilicet in foro ciuili: ſed in eccleſiaſtico poſſunt a ſenſu contrario illius. c. vt ibi no. Bern̄. ⁊ Oſtien. in ſumma de poſtu. §. quid pertinet. ꝟ. Item hono. vbi etiam tenet q̃ꝫ etiam coram ſeculari/ ſi neceſſitas vrget: quia iuſta negotiatio non eſt clericis interdicta. et hec iuſta eſt. xj. q. iij. nõ licet. et ex̃ et ne cleri. vel mo. c. j. vide q̃ð no. xv. q. ij. in ſumma. Et religioſi. ex̃ de poſtu. c. ij. xvj. q. j. de preſentium. Item epiſcopi. v. q. iij quia epiſcopus. ſm Hoſt. quod intelligit Oſtien. in foro ciuili alias contra: quũ habeat optionem vtrum per ſe vel per procurationem litiget coram iudice eccleſiaſtico. ex̃ de iu. calum. c. ſi. Et qui funguntur iudicis et aduocati officio. C. de of. adſeſſo. l. ſi. Et qui ad mandatum iudicis volunt patrocinari. C. de poſtu. prouidẽdum iij. q. vij. §. tria. ꝟ. ſi vero. Item qui non ſunt catholici. C. de poſtu. nemo. de peni. diſt. j. nemo. ex̃ de heret. excommunicamus. §. preterea. Item excommunicati. xj. q. iij. cum excommunicatus. ex̃ de ſen. excommuni. decernimus. lib. vj. Item clerici in cauſa ſanguinis. lj. diſt. aliquantos. vbi de hoc. xxiij. q. viij. his a quibus. et tutius eſt ſm Oſtien. q̃ꝫ etiam pro reo ibi non aduocent. ar. ne cleri. vel mo. ſententiã. vide quod no. xv. q. ij. in ſumma. Et quia ad tẽpus per iudicẽ prohibiti ſunt. ff. de poſtu. puto, et qui non ad

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

aduocandum pecuniā receperūt.ff.ad.l.iulia.repe.eadē.
Et qui audierūt leges pariſius.ex̄ de priuil.ſuper ſpecu-
la. Et plati et preſbyteri nedū religioſi qui audiūt leges.
ex̄ ne clerici.vel mo.c.ſi.⁊.c.nō magno. ¶ Decimoq̄rto q:
ꝑ eos frequēter ſtat ne cauſa termineť: ⁊ tñ totū ſalarium
petunt.ſecus ſi per eos non ſtaret: quia tūc totū ſalariū
petere poſſunt.ff.loca.et cōduc.qui opas.⁊ ad.l.rhodi.de
iactu.q̄ ieuāde.§.ſi vehēda.al.eſt lex.ff.de var.et extraor.
cog.l.j.§.ſi iulius maternus. C.de aduoca.diuer.iu.poſt
duos.vide qđ no.Joan.an.ex̄ de reſcrip.ſtatutū.li.vj.in
gloſ.quia cōmune.et ſi tranſigat clientulus videtur aduo-
catus obtinuiſſe.ar.ff.manda.l.fina. ¶ Decimoquinto q:
ꝓponūt factū qđ ꝑncipales ꝑſone deberēt in iudicē ꝓpo
nere.ex̄ de iudic.paſtoralis. ¶ Decimoſexto q: recipiūt ſa
lariū vel partem ante finem cauſe: immo aliq̄ anteq̄ inci
piāt/cōtra id qđ no.Innocē.ex̄ de loca.⁊ cō.ꝓpter.in glo.
magna. Si aduocat⁹ mai⁹ petat ſalariū.vide Inno.ex̄ de
reſcrip.pſīi.li.vj. ¶ Decimoſeptimo q: volūt eſſe teſtes i
cauſa in qua ſunt aduocati: contra id qđ legiť de teſti.in
lr̄is.ar.⁊ ſup h̄ vide Innocē.de traſac.ex lr̄is. ¶ Decimo-
octauo q: quū ſint q̄dā vaſſalli dn̄o⁊: nolūt pro eis aduo-
care: nec de aduocatiōe eis ſeruire: quū ad hoc ex pacto te
neanť: alr̄s ſecus ſm Inno.qui de hoc no.ex̄ de iureiu.ſi-
cut.⁊.j. ¶ Decimonono quia quū fuerint aduocati in cau
ſa: volunt eſſe iudices in eadē cōtra id qđ legiť ⁊ no.ex̄ de
ap.poſtremo.⁊ in vlt.glo. ¶ Vigeſimo q: vociferanť ⁊ cō
tēdunt rixoſe: quū miti ratione nō tumultuoſa voce factū
ſuū debēt proponere/⁊ ſus.v.q.iiij.in loco.iij.q.vij.§.tria.
i.l.canonizata.ſiq̄s adeo. ¶ Vigeſimoꝑmo.q: nō iuſtitie:
ſʒ lucro intēdūt.iij.q.vij.§.tria.ꝟ.apđ vrbē. ¶ Vigeſimo
ſcđo q: quū religioſi i aliq̄ caſu licito aduocāt munera ac-
cipiūt/ꝯ id.xv.q.ij.c.j.cū.§.ſe. ¶ Vigeſimotertio q: mona
chi ꝓ monaſterio ſuo aduocāt ſine licētia abbatiſ/ꝯ id.xvj.
q.j.monachi.ij. ¶ Vigeſimoq̄rto q: frequēter clerici ad-
uocāt ꝯ eccleſiā ſuā vł ep̄m vel patronū.quo caſu mereńť
perdere bñficium.xxj.q.v.de forma.xcvj.diſt.ſi imperator.
ex̄ de poſtu.c.vlt.vbi de hoc.legitur ⁊ no.j.q.vij.c.j.vbi de
hoc. ¶ Vigeſimoq̄nto q: aduocāt ꝓ hereticis cōdēnatis:
vñ a ſuo officio ꝑpetuo ſunt ſuſpēſi ⁊ ꝑpetuā īfamiā incur
rūt.ex̄ de hereticis.ſi aduerſus.qđ intelligit.Oſtiē.poſtq̄
ſunt heretici ꝑ eccleſiā excōmunicatiōe notati.i.excōmuni
cati denūtiati: vt no.in ſumma ex̄ de heretici.§.qua pena.
ꝟ.hanc aūt penam. Sic etiā intellige eodē ti.c.ij.§.hereti
ci.li.vj.alr̄s ſi negat ſe hereticū: defenſio ſibi dať per ſe⁊ ad
uocatū per ea q̄ no.pre.ca.ſi aduerſus.q: ſepe falſo inquā
crimina notanť.ij.q.j.multi.in fi.facit optime ex̄ de hereti-
cis.multorū.§.verū.clem. ¶ Vigeſimoſexto quia dede-
rūt conſiliū: vel fauorē: vel auxiliū morti vel īſecutioni
ep̄i: q: tūc aduocare nō poſſunt nec aliud habere officiū
ex̄ de penis.felicis.§.nulli. ¶ Vigeſimoſeptimo q: aduo-
cāt quū fuerint filij vel nepotes hereticorū: vel fauentes
hereticis/contra pre.§.hereti. ¶ Vigeſimooctauo non
ꝓſtant quidā patrociniū eccl̄ie ſue quū teneanť.iij.q.j.nul
li. ¶ Vigeſimonono q: quidā volūt eſſe aduocati ꝓ vtra
q̄ parte bona fide.ꝓ q̄bus facit qđ no.xlv.di.diſciplina.in
glo.ar. Sed hoc intelligit ibi archidia.quū ex aduocatio-
ne nō fit ꝑiudicium parti. Sed ego non video quomō pu
re vtriq̄ parti ſibi inuicē contrarie poſſunt ſeruire: ⁊ ideo
peccāt.ar.pre.l.canonizata.ij.q.iij.§.notandū.ꝟ.ꝑuarica-
tor. An ſufficiat aduocato dicere ita dicit.l.licet eam nō al
leger.j.q.j.vt euidenter. An aduocati in cauſa principali
teneanť defendere ſuos clientulos appellantes ꝓ eodē
ſalario.vide.ij.q.vj.§.poſt ſecundam.de medico an tenea
tur curare ꝓ ꝑmo proprio ſalario recidiuantē.de peni.di.
iij.adhuc inſtāt.gloſ.artis. Or aduocatus idē ius ſepius
pōt inducere.xxiij.q.vij.quēadmodū.gloſ.in ꝑn. Et cōtra
illiteratum debēt aduocati loqui vulgariter.no.xxiiij.q.j.
odi.in gloſ.j.⁊ eſt figura.⁊ legiť ⁊ no.xxviij.q.j.ſicut enim
ꝓpe fi.ꝟ.ſi ergo.ibi/intelligis ne quid dicam.an in hoc ex
planando aliquando diligentius immorabor.attende vt
rem ipſam explanandam tāq̄ incōſpectu declarandā blā
diore ſermone ponamus.⁊ in glo.ar.⁊ ex̄ de ſtatu mona-
chorum.ne in agro.§.regula.clemen. Or poſſunt etiam
aduocati ſiue iuriſconſulti mutare ſuam opinionem ſi ex-
pedit mutari no.xxiij.q.vj.vides.gloſ.et volēs ſic ex. Poſ
ſunt etiā aduocati in cauſis matrimonialib⁹ ⁊ alijs ſpūa-
lib⁹ leges nō cōtrarias canonib⁹ allegare.x.diſt.c.j.xxix.q.
ij.ſiquis ancillā. ¶ An aduocatus debeat habere ſalariū
qui voluit ſed non potuit negotio intereſſe.pro et cōtra.
de peni.diſt.j.magna pietas.in prin.diſt.ibi.votum em̄ ꝓ
ope reputatur.in gloſ.hoc enim tm̄ in bonis. Pro ſalario
ꝓmiſſo vel debito aduocato ꝓ cauſa vētilata in curia me-
tropolitani: nō ageť corā eo: ſʒ corā ordinario litigatoris.
ex̄ de fo.cō.romana.§.nec etiā.li.vj. Nō teneť aduocatus
dicere parti aduerſe ius quod ꝓ eo facit.no.iiij.q.iiij.c.j.
¶ E De ſatiſfactione ⁊ reſtitutione faciēda ꝑ aduoca-
tos.ex̄ de immu.eccleſie.quia plerique.per Innocen. Re-
ſtituant autē violēter et malitioſe acquiſita ſi volunt ſal-
uari.nec enim in die iudicij habebūt de allegationis nito
re ſubſidium.ad hec de peni.diſt.v.falſas.ix.q.iij.aliorum
Boni ⁊ fideles aduocati milites ſunt rempublicam legi-
bus potius q̄ armis defendentes. C.de aduoca.de iure-
iu.aduocati.ar.ff.de voca.mu.l.ij.§.quam ita.et.§.ſe.ff.de
cap.⁊ poſtlimi.re.l.poſtliminiū.§.ſi.tales ſi vltra ſalaria
petant concutiūt.ſuper his vide qđ legitur ⁊ no.xxiij.q.j.
militare.in gloſ.cum ergo.⁊ ex̄ de vo.⁊ vo.re.ex multa.§.
ij.in fi.et in gloſ. Idem dicit lex.

¶ Articulus.xxxvj. A

DE offenſionib⁹ iu-

riſperitorum et adſeſſorum: idem quaſi
per omnia poteſt dici ſicut de offenſioni
bus magiſtrorum ⁊ aduocatorū ꝓxime
dixi. Dicitur autē iuriſconſultus is q̄ ſibi Juriſperiti.
queſtiones factas ſoluit/⁊ determinat per ius: et non ad-
uocat. Sed ſi ꝓponať ſibi queſtio de facto: ipſam ſoluit ſi Adſeſſores.
cut ſibi videť: et de iure reſpondet.in italia tales vocātur
ſapientes.vnde frequēter partes petunt ſapientem a iu-
dice ſuper aliquo articulo incidenti vel principali decidē
do per eum ad expenſas petentis vel vtriuſq̄ partis ſi
concordant.hi olim cōſtituebantur a principe: et eorum
opinio vim legis habebat.inſtitu.de iure.natura.§.reſpō-
ſa.et diſt.ij.reſponſa prudētum.hodie autem tales nō in-
ueniuntur: ſed tantum hi qui conſiliū dant credendi aut
litigandi et frequenter ſuas faciunt allegationes ꝓ par-
te conſulente eos vel pro vtraq̄: ſed eligit verius.qui ſi
rectum conſilium dant: cōpetens ſalarium recipere poſ-
ſunt.xj.q.iij.c.non licet.⁊.xiiij.q.v.non ſane.et vide quod
no.ex̄ de vi.et hone.cleri.cum omni.gloſ.penul.et de ma-
giſtris.q̄ non nullis.gloſ.ſed nunquid non licet. Adſeſſo
res autē dicunť quia adſiſtunt iudici ad conſilia dāda in
omnibus articulis in cauſa. Hi duo potiſſime offendunt
in ſalarijs immoderatis: et in malis conſilijs que dant: ſi-
ue per ignorantiam: ſiue per negligentiam: ſiue per ma-
litiam.et tunc ad reſtitutionem teneńť ⁊ ad intereſſe par
ti leſe ſicut.ſ.dixi de aduocatis. Et de iſtis/⁊ de eorū ſala-
rijs.ex̄ de of.del.ſuper queſtionū.§.verū.de vi.⁊ ho.cleri.
cū ab oī.⁊ de reſcrip.ſtatutū.l.vj.plene legiť ⁊ no.in mul-
tis glo.ibi.et.xiiij.q.v.non ſane.⁊ de appel.poſtremo.

¶ Articulus.xxxvij.

DE procuratorū ex-

ceſſibus nunc dicamus. Quid autē ſit actor
quid ſyndicus: quid ꝓcurator: quid oecono
mus: quid vicedominus: quid prepoſitus:
et a q̄bus: ⁊ qualiter: et in quibus cauſis: ⁊ cuius authori
tate: ⁊ ad que cōſtituanť: et de officio eorū: ⁊ de differentia
nominū ipſorū: ⁊ q̄ voluntas conſtituentis ꝓcuratorum
ſemꝑ eſt cōſiderāda: ⁊ de forma procurationis in iudicio
vel extra.ex̄ de procura.petitio.de obli.ad rōcinia.c.j.de

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN